

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 6. februarja 2018¹

Zadeva C-390/16

**Kazenski postopek
zoper
Dániela Bertolda Lado**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Szombathelyi Törvényszék (sodišče v Szombathelyju, Madžarska))

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Člen 82(1) PDEU – Načelo vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2009/315/PNZ in Sklep 2009/316/PNZ – Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS) – Okvirni sklep 2008/675/PNZ – Upoštevanje obsodbe, predhodno izrečene v drugi državi članici, v novem kazenskem postopku – Predhodni nacionalni postopek priznavanja take obsodbe kot pogoj za tako upoštevanje – Obveznost skladne razlage – Načelo primarnosti prava Unije – Obveznost opustitve uporabe nacionalne ureditve, ki ni v skladu z okvirnim sklepom“

1. V tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe je v bistvu postavljeno vprašanje, ali se lahko obsodba, ki jo izreče sodišče države članice, revidira v okviru nacionalnega postopka za priznanje te obsodbe, ki ga izvede sodišče druge države članice, in je v tem okviru predmet revizije, ki lahko privede do prilagoditve navedene obsodbe – in sicer ponovne opredelitve kaznivega dejanja in spremembe izrečene kazni – da bi ta postala združljiva s kazensko zakonodajo te zadnje države članice.
2. Zaradi tega predloga bo Sodišče natančneje pojasnilo svojo sodbo z dne 9. junija 2016, Balogh.² Izrečena je bila v okviru izvajanja postopka na Madžarskem, katerega namen je bil priznanje pravno močne sodne odločbe, ki jo je izdalo avstrijsko sodišče proti Dánielu Bertoldu Ladi.
3. Gre za dodaten prikaz prakse madžarskih organov v zvezi s tujimi sodbami v kazenskih zadevah. V skladu s to prakso Igazságügyi Minisztérium (ministrstvo za pravosodje, Madžarska) od sodišča druge države članice, ki je izreklo sodbo, s katero je bil obsojen madžarski državljan, zahteva obvestilo o tej sodbi. Namen te zahteve je izvedba postopka za priznanje učinka navedene sodbe na Madžarskem. Ko je taka sodba na Madžarskem priznana, se šteje za enakovredno nacionalni obsodbi, vpisani v kazensko evidenco.

¹ Jezik izvornika: francoščina.

² C-25/15, EU:C:2016:423.

4. Sodišče je v sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh,³ razsodilo, da je treba Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami⁴ ter Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315⁵ razlagati tako, da nasprotujeta izvajanju nacionalnih predpisov, s katerimi je uveden poseben nacionalni postopek, v katerem sodišče države članice prizna pravnomočno sodno odločbo sodišča druge države članice, s katero je neka oseba obsojena zaradi storitve kaznivega dejanja.

5. V obravnavani zadevi je Sodišče pozvano k dopolnitvi svoje razsodbe v sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh,⁶ v zvezi z istim nacionalnim postopkom za priznanje, pri čemer bo tokrat razložilo Okvirni sklep Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku.⁷ Gre za drugo razlago navedenega okvirnega sklepa, pri čemer je prva privedla do izdaje sodbe z dne 21. septembra 2017, Beshkov,⁸ ki je Sodišču že omogočila, da oceni, ali je nacionalni postopek za priznanje obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, v skladu s pravom Unije.

6. Okvirni sklep 2009/315 in Okvirni sklep 2008/675 sta tesno povezana, saj je namen prvega med državami članicami olajšati izmenjavo informacij iz kazenske evidence o osebi, ki je bila obsojena v kateri od držav članic, drugi pa nato omogoča upoštevanje s tem razkritih obsodb. Korist izboljšane izmenjave informacij med državami članicami je zmanjšana, če te ne morejo upoštevati posredovanih informacij. Da bi bilo mogoče upoštevati tuje obsodbe v novih kazenskih postopkih, bi se morala izmenjava informacij med državami članicami še izboljšati.

7. S to zadevo ima Sodišče priložnost, da natančno opredeli razloge, iz katerih države članice ne smejo izvajati nacionalnih postopkov za priznanje obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, s katerimi revidirajo take obsodbe in po potrebi spremenijo njihovo vsebino, da bi jih prilagodile svoji kazenski zakonodaji. Med drugim bom pojasnil razloge, zakaj upoštevanja takih sodb v novih kazenskih postopkih, ki ga zahteva Okvirni sklep 2008/675, ni mogoče pogojevati s predhodno izvedbo nacionalnega postopka za priznanje takih sodb.

8. Glede dvoma, ki ga je izrazilo predložitveno sodišče o tem, ali se je mogoče v nacionalnem postopku sklicevati na okvirne sklepe za izključitev nacionalne ureditve, ki jim nasprotuje, bom v skladu s sklepnimi predlogi, ki sem jih predstavil v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 29. junija 2017, Popławski,⁹ navedel razloge, iz katerih menim, da je treba zaradi načela primarnosti prava Unije priznati, da se je za izključitev mogoče sklicevati na okvirne sklepe.

3 C-25/15, EU:C:2016:423.

4 UL 2009, L 93, str. 23.

5 UL 2009, L 93, str. 33.

6 C-25/15, EU:C:2016:423.

7 UL 2008, L 220, str. 32.

8 C-171/16, EU:C:2017:710.

9 C-579/15, EU:C:2017:503. Sklepni predlogi z dne 15. februarja 2017 v zadevi Popławski (C-579/15, EU:C:2017:116).

I. Pravni okvir

A. Pravo Unije

1. Okvirni sklep 2009/315

9. V uvodnih izjavah 2, 3, 5 in 17 Okvirnega sklepa 2009/315 je navedeno:

„(2) [...] Svet [je] 29. novembra 2000 sprejel Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb na področju kazenskih zadev [...]. Ta okvirni sklep prispeva k doseganju ciljev, predvidenih z ukrepom št. 3 Programa [...].

(3) V Končnem poročilu o prvi oceni medsebojne pravne pomoči v kazenskih zadevah [...] so bile države članice pozvane, naj poenostavijo postopke posredovanja dokumentov med državami, če je potrebno z uporabo enotnih obrazcev za olajšanje medsebojne pravne pomoči.

[...]

(5) Za boljšo izmenjavo informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami so dobrodošli projekti, ki so bili zasnovani za doseg tega cilja [...]. Izkušnje [...] so pokazale, da se je pomembno še naprej osredotočati na medsebojno izmenjavo informacij o obsodbah med državami članicami.

[...]

(17) [...] Medsebojno razumevanje bi lahko izboljšali z oblikovanjem ‚standardiziranega evropskega formata‘, ki bi omogočal izmenjavo informacij v enotni elektronski obliki, ki se strojno zlahka prevedejo. [...]“

10. Člen 1 tega okvirnega sklepa, v katerem je opredeljen njegov namen, določa:

„Namen tega okvirnega sklepa je:

- (a) opredeliti načine, na katere država članica, v kateri je izrečena obsodba proti državljanu druge države članice (v nadaljnjem besedilu ‚država članica izreka obsodbe‘), posreduje informacije o takšni obsodbi državi članici državljanstva obojane osebe (v nadaljnjem besedilu ‚država članica državljanstva‘);
- (b) opredeliti obveznosti hrambe za državo članico državljanstva in določiti postopke za odgovarjanje na zahtevek za informacije iz kazenske evidence;
- (c) vzpostaviti okvir za informacijski sistem za izmenjavo informacij o obsodbah med državami članicami, ki se bo oblikoval in razvijal na podlagi tega okvirnega sklepa in prihodnjih odločitev iz člena 11(4).“

11. Člen 4 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen ‚Obveznosti države članice izreka obsodbe‘, določa:

„[...]“

2. Vsak osrednji organ države članice izreka obsodbe v najkrajšem času obvesti osrednje organe drugih držav članic o obsodbah državljanov teh drugih držav članic, ki so bile izrečene na njegovem ozemlju in ki so bile vpisane v kazensko evidenco.

[...]

3. Osrednji organ države članice izreka obsodbe nemudoma pošlje osrednjemu organu države članice državljanstva informacije o naknadni spremembi ali izbrisu informacij iz kazenske evidence.

4. Država članica, ki je zagotovila informacije v skladu z odstavk[oma] 2 in 3, osrednjemu organu države članice državljanstva na njegov zahtevek glede posameznega primera pošlje kopijo obsodb in naknadnih ukrepov ter vse druge ustrezne informacije, da slednji lahko presodi, ali je potrebno ukrepanje na nacionalni ravni.“

12. Člen 5 Okvirnega sklepa 2009/315, naslovljen „Obveznosti države članice državljanstva“, v odstavku 1 določa:

„Osrednji organ države članice državljanstva v skladu s členom 11(1) in (2) za namene nadaljnjega posredovanja v skladu s členom 7 hrani vse informacije, posredovane na podlagi člena 4(2) in (3).“

13. Člen 11 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Format in drugi načini organiziranja in olajševanja izmenjave informacij o obsodbah“, določa:

„1. Pri posredovanju informacij v skladu s členom 4(2) in (3) posreduje osrednji organ države članice izreka obsodbe naslednje informacije:

(a) informacije, ki se vedno posredujejo [...] (obvezne informacije):

- (i) informacije o obsojeni osebi (polno ime, datum rojstva, kraj rojstva [...], spol, državljanstvo in – če je ustrezno – prejšnje(-a) ime(-na));
- (ii) informacije o vrsti obsodbe (datum obsodbe, naziv sodišča, datum, ko je odločba postala pravnomočna);
- (iii) informacije o kaznivem dejanju, na podlagi katerega je bila izrečena obsodba (datum kaznivega dejanja [...], ime in pravna kvalifikacija kaznivega dejanja ter sklicevanje na veljavne pravne določbe), in
- (iv) informacije o vsebini obsodbe (predvsem kazen in morebitne spremljevalne kazni, varnostne ukrepe ter kasnejše odločbe o spremembi izvrševanja kazni);

(b) informacije, ki se posredujejo, če so vnesen[e] v kazensko evidenco (neobvezne informacije):

- (i) imena staršev obsojene osebe;
- (ii) referenčna številka obsodbe;
- (iii) kraj kaznivega dejanja in
- (iv) prepovedi, ki izhajajo iz obsodbe;

(c) informacije, ki se posredujejo, če so osrednjemu organu na voljo (dodatne informacije):

- (i) matična številka obsojene osebe [...];
- (ii) prstni odtisi, ki so bili odvzeti tej osebi, in
- (iii) psevdonim in/ali drugo(-a) ime(-na), če je ustrezno.

Poleg tega osrednji organ lahko pošlje katere koli druge informacije o kazenskih obsodbah, če so vnesene v kazensko evidenco.

2. Osrednji organ države članice državljanstva shrani vse vrste informacij, navedenih v točkah (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1, ki jih je prejel v skladu s členom 5(1) za namene nadaljnjega posredovanja v skladu s členom 7. Za isti namen lahko shrani vse vrste informacij, navedene v točki (c) prvega pododstavka odstavka 1 in v drugem pododstavku odstavka 1.

3. [...]

Po poteku roka iz odstavka 7 osrednji organi držav članic posredujejo tovrstne informacije elektronsko, in sicer v standardiziranem formatu.

4. Format iz odstavka 3 ter vse druge načine organiziranja in olajševanja izmenjave informacij o obsodbah med nacionalnimi organi držav članic določi Svet [...].

Drugi načini vključujejo:

(a) opredelitev vseh načinov, ki olajšujejo razumevanje posredovanih informacij in njihovo avtomatsko prevajanje;

[...]“

2. Sklep 2009/316

14. V uvodnih izjavah 2, 6 in 12 Sklepa 2009/316 je navedeno:

„(2) Učinkovita izmenjava informacij o obsodbah, ki jih državljanom izrečejo druge države članice, na podlagi Konvencije Sveta Evrope o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah [z dne 20. aprila] 1959 ni mogoča. Zato obstaja potreba po učinkovitejših in dostopnejših postopkih izmenjave takih informacij na ravni EU.

[...]

(6) Cilj tega sklepa o izvajanju [O]kvirnega sklepa [2009/315] je uvedba elektronskega sistema za izmenjavo informacij o obsodbah med državami članicami. [...] [Treba bi bilo] oblikovati standardizirani format, ki bi omogočal izmenjavo informacij v enotni in elektronski obliki ter bi omogočil samodejni prevod informacij, sprejeti pa bi bilo treba tudi vse druge ukrepe, da bi se organizirala in olajšala elektronska izmenjava informacij o obsodbah med nacionalnimi organi držav članic.

[...]

(12) Referenčne razpredelnice s kategorijami kaznivih dejanj in kazni ter kazenskih ukrepov iz prilog bi morale olajšati samodejni prevod in drugim uporabnikom omogočiti, da ob uporabi sistema oznak razumejo poslane informacije. [...]“

15. Člen 1 navedenega sklepa, v katerem je določen njegov namen, določa:

„S tem sklepom se vzpostavi Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS).

Ta sklep določa elemente standardizirane oblike za elektronsko izmenjavo informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami, zlasti v zvezi s podatki o kaznivem dejanju, na podlagi katerega je bila izrečena obsodba, o vsebini obsodbe [...].“

16. Člen 3 navedenega sklepa, naslovljen „Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS)“, v odstavku 1 določa:

„ECRIS je decentraliziran informacijski sistem, ki temelji na podatkovnih zbirkah kazenskih evidenc vsake države članice in je sestavljen iz naslednjih elementov:

(a) programske opreme za povezovanje, [...] ki omogoča izmenjavo informacij med različnimi podatkovnimi zbirkami kazenskih evidenc;

[...]“

17. Člen 4 Sklepa 2009/316, naslovljen „Oblika prenosa informacij“, določa:

„1. Pri prenosu informacij iz člena 4(2) in (3) in člena 7 [O]kvirnega sklepa [2009/315] v zvezi s poimenovanjem ali pravno klasifikacijo kaznivega dejanja in z veljavno pravno določbo države članice navedejo oznako, ki ustreza vsakemu kaznivemu dejanju, ki se sporoči, kakor je določeno v razpredelnici kaznivih dejanj v prilogi A. [...]

Države članice lahko poleg tega zagotovijo razpoložljive informacije o ravni (tako v razpredelnici) izvedbe kaznivega dejanja in ravni sodelovanja pri zagrešitvi kaznivega dejanja ter, po potrebi, o kazenski neodgovornosti ali delni kazenski odgovornosti oziroma povratništvu.

2. Pri prenosu informacij iz člena 4(2) in (3) in člena 7 Okvirnega sklepa [2009/315] v zvezi z vsebino obsodbe, vključno s kaznijo ali kazenskim ukrepom, pa tudi kakršnimi koli dodatnimi kaznimi, kazenskimi ukrepi, varnostnimi ukrepi in naknadnimi odločitvami o spremembi izvršitve kazni ali kazenskih ukrepov, države članice navedejo oznako, ki ustreza vsaki od kazni ter kazenskih ukrepov, ki se sporoči, kot je določeno v razpredelnici kazni in kazenskih ukrepov v Prilogi B. [...]

Države članice po potrebi zagotovijo tudi razpoložljive informacije v zvezi z naravo in/ali pogoji izvršitve izrečene kazni ali kazenskega ukrepa, kakor je določeno v parametrih v Prilogi B. [...]“

3. Okvirni sklep 2008/675

18. V uvodnih izjavah 2, od 5 do 8 in 13 Okvirnega sklepa 2008/675 je navedeno:

„(2) Svet je 29. novembra 2000 [...] sprejel program ukrepov za izvajanje načela o vzajemnem priznavanju odločb v kazenskih zadevah [...], ki predvideva ‚sprejetje enega ali več instrumentov o uvedbi načela, da mora biti sodišču v eni državi članici pri oceni kazenske evidence storilca, ugotavljanju povratništva ter določitvi vrste kazni in načina njene izvršitve omogočeno upoštevati pravnomočne kazenske sodbe, ki so jih izrekla sodišča v drugih državah članicah‘.

[...]

(5) Treba bi bilo uveljaviti načelo, po katerem bi države članice obsodbam, izrečenim v drugih državah članicah, morale priznati učinke, enakovredne tistim, ki jih priznavajo obsodbam, izrečenim v skladu z nacionalno zakonodajo na njihovih sodiščih, in sicer ne glede na to, ali te učinke nacionalna zakonodaja obravnava kot dejansko stanje ali kot učinke postopkovnega ali materialnega prava. Vendar cilj tega okvirnega sklepa ni uskladiti posledice, ki jih različne nacionalne zakonodaje

predvidevajo v zvezi z obstojem prejšnjih obsodb, obveznost upoštevanja prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, pa velja le do tiste mere, do katere se prejšnje nacionalne obsodbe upoštevajo po nacionalni zakonodaji.

- (6) V nasprotju z drugimi instrumenti namen tega okvirnega sklepa ni izvrševanje sodnih odločb, izdanih v eni državi članici, v drugi državi članici, marveč naj bi z njim omogočili, da bi prejšnje obsodbe, izrečene v določeni državi članic[i,] lahko učinkovale v drugi državi članici, in sicer do tiste mere, do katere takšen učinek prejšnjih nacionalnih obsodb predvideva nacionalna zakonodaja. Tako ta okvirni sklep ne nalaga obveznosti upoštevanja prejšnjih obsodb v primerih, ko na primer informacije, pridobljene na podlagi veljavnih instrumentov, ne zadostujejo, ko nacionalna obsodba zaradi dejanja, za katero je bila izrečena prejšnja obsodba, ne bi bila mogoča, ali pa ko prej izrečene kazni zadevni nacionalni pravni sistem ne pozna.
- (7) Učinki obsodbe, izrečene v drugi državi članici, bi morali biti enakovredni učinkom nacionalnih odločb, ne glede na to ali gre za predhodni postopek kazenskega postopka, sojenje ali izvršitev kazni.
- (8) Če so v kazenskem postopku v državi članici na voljo informacije o prejšnji obsodbi v drugi državi članici, je treba, kolikor je mogoče, preprečiti, da se zadevna oseba obravnava manj ugodno, kakor če bi bila prejšnja obsodba nacionalna obsodba.

[...]

- (13) Ta okvirni sklep spoštuje različne notranje rešitve in postopke, potrebne za upoštevanje prejšnjih obsodb v drugi državi članici. Izključitev možnosti revizije prejšnje obsodbe državi članici ne preprečuje, da bi izdala odločbo, s katero po potrebi tem prejšnjim obsodbam prizna enakovredne pravne učinke. Ne glede na to postopki, ki se uporabijo za izdajo takšne odločbe, ob upoštevanju potrebnega časa in postopkov ali formalnosti, ne bi smeli onemogočati, da se prejšnji obsodbi iz druge države članice prizna enakovreden učinek.“

19. Člen 1(1) navedenega okvirnega sklepa določa:

„Namen tega okvirnega sklepa je opredeliti pogoje, pod katerimi se v kazenskem postopku proti določeni osebi v državi članici upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah.“

20. Člen 3 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Upoštevanje obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v novem kazenskem postopku“, določa:

„1. Vsaka država članica poskrbi, da se v skladu z nacionalnim pravom v kazenskem postopku proti določeni osebi upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah, v zvezi s katerimi so bile v skladu z veljavnimi instrumenti o vzajemni pravni pomoči ali izmenjavi informacij iz kazenske evidence pridobljene informacije, kolikor se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe in so priznani enakovredni pravni učinki, kot jih priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam.

2. Odstavek 1 se uporablja v predhodnem postopku, med sojenjem in pri izvršitvi sodbe, zlasti v zvezi z veljavnimi postopkovnimi pravili, vključno s tistimi o začasnem pridržanju, opredelitvi kaznivega dejanja, vrsti in višini kazni in pravili, ki urejajo izvršitev odločbe.

3. Z upoštevanjem prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, kot določa odstavek 1, se ne posega v prejšnje obsodbe ali kakršne koli odločitve, povezane z njihovim izvrševanjem v državi, v kateri poteka nov postopek, niti se jih ne razveljavlja ali revidira.

4. V skladu z odstavkom 3 se odstavek 1 v primeru, da je bila prejšnja obsodba nacionalna obsodba države članice, v kateri poteka nov postopek, ne uporablja, če bi se z upoštevanjem prejšnje obsodbe v skladu z nacionalno zakonodajo te države članice posegalo v prejšnjo obsodbo ali kakršno koli odločitev, povezano z njenim izvrševanjem, ali pa bi se jo razveljavilo ali revidiralo.

[...]“

B. Madžarsko pravo

1. Zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah

21. Člen 46 a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (zakon št. XXXVIII iz leta 1996 o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah, v nadaljevanju: zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) določa:

„1. Minister za pravosodje prejme obvestila, ki omogočajo priznanje učinkov tuje sodbe, ter zahtevke iz tujine za prenos izvršitve kazni ali varnostnega ukrepa [...] in jih pošlje pristojnemu sodišču [...].

[...]

2. Postopek priznavanja sodb, ki jih je posredoval osrednji organ, ki ga je v ta namen imenovala druga država članica [...] [U]nije, se mora začeti pred datumom izbrisa podatka o kaznovanosti, navedenim v informacijah, ki spremljajo sodbo države članice.

3. Razen če ta zakon ne določa drugače, veljajo za sodni postopek splošna pravila iz poglavja XXIX a büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. törvény [zakon št. XIX iz leta 1998 o zakoniku o kazenskem postopku, v nadaljevanju: zakon iz leta 1998 o kazenskem postopku], ki se nanašajo na posebne postopke [...].“

22. Člen 47 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki je del naslova IV, poglavje 1, navedenega zakona, naslovljen „Priznanje učinkov tujih sodb“, določa:

„1. Pravnomočne sodbe, ki jih izdajo tuja sodišča, imajo enake učinke kot sodbe, ki jih izdajo madžarska sodišča, če v tujini izveden postopek proti storilcu in naložena kazen ali uporabljen ukrep nista v nasprotju z madžarskim pravnim redom.

[...]

3. Če madžarsko sodišče prizna učinke tuje sodbe, se šteje, da je madžarsko sodišče o dejanjih razsodilo s pravnomočno sodbo.

[...]“

23. Na koncu, člen 48 navedenega zakona določa:

„1. Madžarsko sodišče je ob izdaji svoje odločbe vezano na dejansko stanje, kakor ga je ugotovilo tuje sodišče.

2. Madžarsko sodišče v postopku, ki teče pred njim, ugotovi pravne posledice, ki jih madžarsko pravo določa za obsodbo. Če kazen ali ukrep, naložen s sodbo tujega sodišča, ni popolnoma združljiv z madžarskim pravom, madžarsko sodišče v svoji odločbi ugotovi kazen ali ukrep, ki velja v skladu z madžarskim pravom, tako, da določi ukrep ali kazen, ki bo kar najbolj ustrezala kazni ali ukrepu, ki ga je naložilo tuje sodišče, in se v primeru zahteve za izvršitev izreče še o izvršitvi kazni ali ukrepa.

3. Ko ugotavlja, katero kazen ali ukrep je treba uporabiti, se mora sklicevati na zakon, ki je veljal, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno. Če iz madžarskega prava, ki velja, ko se ugotavlja, katero kazen ali ukrep je treba uporabiti, izhaja, da zadevno dejanje ni več kaznivo dejanje, ali da ga je treba kaznovati mileje, mora uporabiti novi zakon.

4. Če je tuje sodišče v svoji sodbi naložilo kumulativno kazen zaradi steka več kaznivih dejanj in katero od dejanj, o katerih se je razsodilo v sodbi, po madžarskem pravu ne pomeni kaznivega dejanja ali ga iz drugih razlogov ni mogoče priznati na Madžarskem, madžarsko sodišče tega dejanja ne vključi v svojo odločbo in kazen v skladu z določbami büntető törvénykönyv [kazenskega zakonika¹⁰] o odmeri kazni določi ob upoštevanju ostalih ugotovitev dejanskega stanja, na katerih je temeljila sodba.

5. Če zaporna kazen, ki jo je naložilo tuje sodišče, ni v skladu z madžarsko zakonodajo glede načina njene izvršitve ali trajanja, madžarsko sodišče določi kazen in njeno trajanje glede na kaznivo dejanje, ki po madžarski zakonodaji ustreza ugotovitvam dejanskega stanja, na katerih je temeljila sodba, in sicer znotraj okvirov določitve kazni iz madžarskega kazenskega zakonika in v skladu z določbami s področja določitve kazni, pri čemer poleg tega upošteva pravila o določitvi načina izvršitve in odobritve pogojne prostosti. Če je trajanje zaporne kazni, ki jo je naložilo tuje sodišče, krajše od tistega, ki bi ustrezalo po madžarski zakonodaji – upošteva tudi določbe kazenskega zakonika o omilitvi kazni – mora trajanje zaporne kazni, ki jo določi madžarsko sodišče, sovpadati s trajanjem, ki ga je naložilo tuje sodišče. Kazen, ki jo naloži madžarsko sodišče, ne more biti daljša od kazni, ki jo je določilo tuje sodišče.

6. Če je tuje sodišče naložilo kazen zavora in odredilo izvršitev določenega dela trajanja te kazni ter zadržalo izvršitev njenega preostanka, madžarsko sodišče navedeno kazen zavora prizna tako, kot bi se obdolžencu po zaporni kazni, ki jo je treba obvezno izvršiti, odobrila pogojna prostost. V tem primeru lahko madžarsko sodišče pri določitvi trenutka podelitve pogojne prostosti odstopi od določb člena 38(2) kazenskega zakonika in – če je trajanje pogojne prostosti iz člena 39(1) kazenskega zakonika daljše od trajanja zadržanja, določenega v sodbi tujega sodišča – člena 39(1) kazenskega zakonika. V tem primeru trajanje pogojne prostosti sovпада s zadržanjem, odobrenim v sodbi tujega sodišča, in je treba šteti, da je kazen prestana, ko se izteče zadnji dan tako določene pogojne prostosti.

7. Madžarsko sodišče organu, zadolženemu za vodenje kazenske evidence, sporoči priznanje učinkov tuje sodbe.

[...]"

2. Zakon iz leta 1998 o kazenskem postopku

24. V madžarskem kazenskem procesnem pravu se v tako imenovanih „posebnih“ postopkih rešujejo postranske kazenske zadeve, tesno povezane z glavnim vprašanjem, potem ko je bila o glavnem kazenskem vprašanju izdana pravnomočna sodba, torej gre za poenostavljene postopke.

¹⁰ V nadaljevanju: kazenski zakonik.

3. *Bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. Törvény*

25. Naslov III a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (zakon št. XLVII iz leta 2009 o kazenski evidenci, registru sodb, ki so jih sodišča držav članic Evropske unije izdala proti madžarskim državljanom, ter o kazenski in policijski biometrični zbirki) je naslovljen „Register sodb, ki so jih sodišča držav članic Unije izdala proti madžarskim državljanom“.

26. Člen 31 navedenega zakona določa:

„Namen upravljanja podatkov iz registra sodb, ki so jih sodišča držav članic [Unije] izdala proti madžarskim državljanom (v nadaljevanju: register sodb, izdanih v državah članicah), je, kar zadeva podatke iz sodb, izdanih v drugih državah članicah [Unije], ki so pravnomočne in ugotavljajo krivdo madžarskih državljanov (v nadaljevanju: sodbe, izdane v državah članicah):

- (a) da se olajša izmenjava navedenih podatkov med državami članicami v okviru sodelovanja držav članic v kazenskih zadevah,
- (b) da se navedeni podatki upoštevajo v breme obsojenih v kazenskem postopku, začetem na podlagi utemeljenega suma storitve drugega kaznivega dejanja.“

27. Člen 32 navedenega zakona določa:

„V register sodb, izdanih v državah članicah, se vpišejo podatki o madžarskih državljanih, katerih krivda je bila ugotovljena s pravnomočnimi odločbami, izdanimi v drugih državah članicah Unije [...]“

28. Člen 33 istega zakona določa:

„1. Register sodb, izdanih v državah članicah, vsebuje naslednje podatke iz sodb, izdanih v drugih državah članicah, ki so jih sporočili osrednji organi, ki jih je imenovala vsaka od njih:

- (a) podatke o identifikaciji zadevne osebe,
- (b) datum sodbe, datum, na katerega je postala pravnomočna, in ime sodišča, ki jo je izdalo,
- (c) poimenovanje kaznivega dejanja, na katerem sodba temelji, njegovo pravno opredelitev in datum, na katerega je bilo storjeno,
- (d) podatke o kaznih in ukrepih ter o njihovi izvršitvi.

[...]“

II. Dejansko stanje spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

29. Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt, Avstrija) je D.B. Lado, madžarskega državljana, s kazensko obsodbo z dne 8. januarja 2016 obsodilo na štirinajstmesečno zaporno kazen za poskus velike tatvine z uporabo sile. Navedeno sodišče je odredilo, da mora prestati enajst mesecev te kazni, in odložilo izvršitev trimesečne zaporne kazni.

30. Navedeno sodišče je sodbo izreklo na javni obravnavi, na kateri je bil obdolženec, ki je bil v priporu, prisoten. Obdolženemu je pri obrambi pomagal odvetnik in se je lahko s pomočjo tolmača izjavljal v maternem jeziku.

31. Na zahtevo ministrstva za pravosodje mu je Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt) posredovalo sodbo, izdano v zadevi, skupaj s povzetkom potrebnih podatkov.

32. Navedeno ministrstvo je dokumente, sestavljene v nemščini, posredovalo stvarno in krajevno pristojnemu sodišču Szombathely Törvényszék (sodišče v Szombathelyju, Madžarska), da bi to v skladu s členom 46 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih postopkih izvedlo „postopek za priznanje učinkov tujih sodb“, ki ga določa ta zakon.

33. Predložitveno sodišče navaja, da je treba na začetku postopka med drugim proučiti, ali so bile v tujem postopku spoštovane temeljne pravice in temeljne določbe zakona iz leta 1998 o kazenskem postopku.

34. Navedeno sodišče je zato proučilo dokumente, ki so mu bili predloženi, in odredilo njihov prevod v madžarski jezik. Med postopkom je D. B. Ladi v pomoč postavilo zagovornika in ugotovilo, da obsodba Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt) proti njemu ni vpisana v madžarsko kazensko evidenco, vpisana pa je v ECRIS. Poleg tega je ugotovilo, da se zaporna kazen izvršuje.

35. Navedeno sodišče pojasnjuje, da je treba za priznanje učinkov sodbe Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt) proti D. B. Ladi na Madžarskem izvesti posebni postopek, ki pomeni nov kazenski postopek. V tem okviru je treba kaznivo dejanje, ki ga je storil obsojenec, glede na ugotovljeno dejansko stanje, na katerem je temeljila tuja sodna odločba, presoјati v skladu s kazenskim zakonikom, veljavnim v času dejanskega stanja ali v času njegovega preizkusa.

36. Predložitveno sodišče v zvezi z obravnavanim postopkom priznanja navaja, da se za čas storitve dejanj in čas njihovega preizkusa oz. priznanja učinkov tuje sodbe uporablja kazenski zakonik, uveden z 2012. évi C. törvény (zakonom C iz leta 2012), v skladu s katerim je treba v postopku priznanja kazniva dejanja, ki so bila storjena in o katerih je bilo razsojeno v tujini, znova opredeliti po madžarskem pravu.

37. Predložitveno sodišče dodaja, da je treba pri tako ugotovljenih kaznivih dejanjih med drugim preoblikovati določbe tuje sodbe v skladu z veljavnim kazenskim zakonikom, tudi če to pomeni kazen druge vrste ali obsega.

38. Predložitveno sodišče ugotavlja, da postopek priznanja učinkov tujih sodb na Madžarskem v skladu s členi od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah v praksi pomeni – ob upoštevanju okoliščin obravnavanega primera – novo presojo in opredelitev dejanj, o katerih je že razsodilo tuje kazensko sodišče, in naložitev (določitev) madžarske kazni. Tako zadevno sodišče tako rekoč preoblikuje ali ponovno opredeli tujo sodbo v skladu z madžarskim pravom z uporabo nove kazni in, odvisno od primera, novega ukrepa. V skladu s členi od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah lahko madžarsko sodišče ob upoštevanju istega dejanskega stanja tako razglasi, da je obsojena oseba kriva drugačnih kaznivih dejanj, kot so tista, ki so bila ugotovljena v tujem postopku, in ji naloži drugačno kazen ali ukrep, kot je bila določena ali bil določen v navedenem postopku.

39. Predložitveno sodišče ugotavlja, da se ob tem posebnem postopku pojavljajo vprašanja, ker se zdi, da madžarsko pravo ne upošteva načela vzajemnega priznavanja, ki ga določa primarno pravo Unije. To naj bi dokazoval člen 47(3) zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki – naj spomnim – določa, da se, če „madžarsko sodišče prizna učinke tuje sodbe, [...] šteje, da je madžarsko sodišče o dejanjih razsodilo s pravnomočno sodbo“. Tako se zdi, da iz madžarskega prava izhaja, da

lahko sodba, ki jo izda sodišče druge države članice, za zadevno osebo pomeni obsodbo in veljavnost drugih učinkov sodbe na Madžarskem, samo če je madžarsko sodišče priznalo učinke navedene sodbe na madžarskem ozemlju v posebnem postopku priznanja. Drugače povedano, iz madžarskega prava naj bi izhajalo, da se lahko tuja sodba na Madžarskem upošteva samo po tem, ko jo v posebnem postopku prizna madžarsko sodišče.

40. Predložitveno sodišče ugotavlja tudi, da posebni postopek priznanja ni zgolj samodejna ponovitev tuje sodbe. V tem postopku lahko namreč pristojno madžarsko sodišče določi kazen drugačne vrste ali obsega, kot sta določena v tujini, in celo prizna sodbo ob upoštevanju, da dejansko stanje pomeni kaznivo dejanje, za katero je zagrožena strožja kazen. Učinke tuje sodbe torej prizna z novo odločbo. Po mnenju predložitvenega sodišča to pomeni nenatančno ponovitev tuje sodbe na Madžarskem ali drugo sodbo, izrečeno v drugi državi članici proti isti osebi in v zvezi z istim dejanskim stanjem, ker se v posebnem postopku za osebo razglasi, da je kriva novih kaznivih dejanj v skladu z madžarskim pravom, pri čemer se mora zadevna obsodba vpisati v madžarsko kazensko evidenco. Zaradi tega se pojavlja vprašanje glede združljivosti posebnega postopka priznanja z načelom *ne bis in idem*, ki bi ga bilo mogoče rešiti z razlago člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah¹¹ in člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah¹².

41. Predložitveno sodišče navaja, da določbe zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki določajo postopek priznanja tujih sodb, določajo, da se obsodbe, ki izhajajo iz takih sodb, lahko vpišejo v madžarsko kazensko evidenco, če madžarsko sodišče prizna učinke teh sodb. Zaradi tako priznanih sodb bi se torej lahko, odvisno od primera, pozneje štelo, da so obsojene osebe povratniki ali celo večkratni povratniki.

42. Predložitveno sodišče poudarja tudi, da uporaba madžarskega prava ustvarja položaj, v katerem so po izvedenem postopku priznanja v madžarski kazenski evidenci v zvezi z obsojeno osebo navedena na Madžarskem priznana kazniva dejanja in kazni, medtem ko so v sistemu ECRIS še naprej navedeni podatki iz tuje sodbe.

43. Predložitveno sodišče navaja, da konkretno ne gre za izvrševanje kazni, izrečenih v sodbi sodišča druge države članice, na Madžarskem in da bi se v takem položaju uporabljal postopek na podlagi druge zakonodaje, in sicer az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (zakon št. CLXXX iz leta 2012 o sodelovanju med državami članicami Evropske unije v kazenskih zadevah).¹³

44. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je tak postopek priznanja v skladu s pravom Unije, zlasti ob upoštevanju načela vzajemnega priznavanja na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, in z načelom *ne bis in idem*, kot ju določa primarno pravo Unije.

45. V zvezi z vprašanji, ki jih je predložitveno sodišče postavilo v obravnavani zadevi, je bilo 13. septembra 2016 odločeno, da se predložitvenemu sodišču sporoči sodba z dne 9. junija 2016, Balogh,¹⁴ v kateri je Sodišče razsodilo, da je treba Okvirni sklep 2009/315 in Sklep 2009/316 razlagati tako, da nasprotujeta izvajanju nacionalnih predpisov, s katerimi je uveden poseben nacionalni postopek, v katerem sodišče države članice prizna pravnomočno sodno odločbo sodišča druge države članice, s katero je neka oseba obsojena zaradi storitve kaznivega dejanja.

¹¹ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9.

¹² V nadaljevanju: Listina.

¹³ Ob tem madžarska vlada v svojih pisnih stališčih navaja, da je to isti posebni postopek priznanja, ki bi se uporabljal v primeru zahteve, da se na Madžarskem izvrši obsodba, ki jo je izreklo sodišče druge države članice.

¹⁴ C-25/15, EU:C:2016:423.

46. Szombathelyi Törvényszék (sodišče v Szombathelyiju) se je v dopisu, ki ga je Sodišče prejelo 12. oktobra 2016, odločilo vztrajati pri predlogu za sprejetje predhodne odločbe, pri čemer je navedlo, da se dejansko stanje, ki je privedlo do zgoraj navedene sodbe z dne 9. junija 2016, Balogh,¹⁵ nanaša samo na stroške prevoda in tolmačenja, da bi lahko zadevna oseba v madžarskem postopku priznanja uporabljala svoj materni jezik.

47. Poleg tega navedeno sodišče poudarja, da se praksa madžarskih sodišč z navedeno sodbo ni poenotila. Tako so nekatera sodišča ob upoštevanju značilnosti okvirnega sklepa v pravu Unije še naprej izvajala posebne postopke v pričakovanju spremembe madžarske zakonodaje. Druga so zadeve ustavila brez nadaljnjih ukrepov ali pa čakajo, da se oblikuje enotna sodna praksa. Predložitveno sodišče navaja, da bi lahko madžarska sodišča, na katerih potekajo postopki, v primeru ugotovitve, da madžarska zakonodaja ni združljiva s primarnim pravom Unije, samodejno opustila uporabo navedene zakonodaje, načelo vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah pa bi lahko v celoti prevladalo.

48. Poleg tega po mnenju predložitvenega sodišča analiza združljivosti posebnega postopka priznanja z načelom vzajemnega priznavanja zahteva proučitev veliko obširnejših vprašanj, kot so tista, proučena v sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh.¹⁶ V obravnavani zadevi bi bilo treba konkretno proučiti tudi, ali lahko nacionalno sodišče sprejme ukrepe, s katerimi se v primerjavi s tistimi, ki jih je določilo sodišče, ki je izdalo tujo sodbo, na takšen ali drugačen način ta sodba spremeni.

49. Predložitveno sodišče opozarja tudi, da posebni postopek priznanja, ki ga določa madžarska zakonodaja, še ni bil proučen z vidika načela *ne bis in idem*. Ta postopek bi moral biti proučen z vidika tega načela in z vidika načela vzajemnega priznavanja, saj pristojno madžarsko sodišče v navedenem postopku opredeli kazniva dejanja, o katerih je bilo v tujini že razsojeno, glede na veljavno madžarsko pravo ter lahko naloži kazni in druge ukrepe, ki so drugačni od kazni, naloženih s tujo sodbo. Tako se lahko zgodi, da so za isto dejansko stanje v tuji sodbi in madžarski odločbi ugotovljena povsem različna kazniva dejanja. Isto velja za kazni, vendar tiste, izrečene na Madžarskem, ne smejo biti strožje kot tiste, izrečene v tujini.

50. Predložitveno sodišče meni tudi, da je Okvirni sklep 2008/675 upošteven za obravnavani postopek, saj se tuja obsodba D. B. Lade ne more upoštevati v poznejšem kazenskem postopku brez predhodne uporabe posebnega postopka priznanja.

51. V teh okoliščinah se je Szombathelyi Törvényszék (sodišče v Szombathelyiju) odločilo vztrajati pri teh vprašanjih za predhodno odločanje:

- „1. Ali je treba člena 67 in 82 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta nacionalnemu kazenskemu ali drugemu postopku, ki je urejen v nacionalni zakonodaji in katerega predmet je ‚priznanje‘ ali sprememba učinkov tuje sodne odločbe v neki državi članici – in na podlagi katerega je treba tujo sodno odločbo obravnavati, kot da bi jo izdalo nacionalno sodišče – v razmerju do obdolženca, o čigar kazenski zadevi je bilo že dokončno in pravnomočno razsojeno s tujo sodbo, ki jo je izdalo nacionalno sodišče druge države članice Evropske unije?
2. Ali je postopek, urejen v državi članici Unije, konkretno tisti iz členov od 46 do 48 [zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah] ‚za priznanje učinkov‘ tujih obsodilnih sodnih odločb na Madžarskem, v zvezi s kazenskim postopkom, izpeljanim in končanim s pravnomočno sodno odločbo (glede iste osebe in istih dejanj) v drugi državi članici, tudi če dejanski cilj

¹⁵ C-25/15, EU:C:2016:423.

¹⁶ C-25/15, EU:C:2016:423.

navedenega postopka ni izvršitev take odločbe, temveč postavitve temelja za upoštevanje te odločbe v bodočih kazenskih postopkih, v skladu z načelom *ne bis in idem* iz člena 50 [Listine] in člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma – glede na Okvirni sklep 2008/675?“

III. Analiza

52. Predložitveno sodišče želi z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba po mojem mnenju obravnavati skupaj, izvedeti, ali je posebni postopek priznanja tujih sodb, ki ga določa madžarsko pravo, združljiv s pravom Unije in, bolj podrobno, z načelom vzajemnega priznavanja, določenim v členih 67 in 82 PDEU, z Okvirnim sklepom 2008/675 in z načelom *ne bis in idem* iz člena 50 Listine in člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma.

53. Ti vprašanji postavlja predložitveno sodišče, ki je v skladu z madžarskim pravnim redom pristojno za izvajanje posebnega postopka priznanja obsodbe, ki jo je izreklo Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt) proti D. B. Ladi, kot je ta postopek določen v členih od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah.

54. Navesti je treba, da se ta postopek priznanja tuje sodbe v obravnavanem primeru ne izvaja ne za izvršitev kazni, izrečene v navedeni sodbi, na Madžarskem ne za to, da bi se navedena sodba upoštevala v novem kazenskem postopku na Madžarskem, katerega predmet bi že bil D. B. Lada.

55. Členi od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah določajo poseben predhodni postopek za to, da pristojna madžarska sodišča priznajo pravnomočne obsodbe, ki so jih izrekla tuja sodišča, in katerega namen je, da se odločbi, s katero so te obsodbe priznane, dodeli učinek obsodbe, ki jo je izreklo madžarsko sodišče.

56. V skladu z opisom predložitvenega sodišča ta postopek pomeni revizijo zadevne tuje obsodbe, ki lahko privede do ponovne opredelitve kaznivega dejanja, na podlagi katerega je bila izrečena obsodba, in do prilagoditve izrečene kazni, če ta elementa nista združljiva z madžarsko kazensko zakonodajo.

57. V okviru posebnega postopka priznanja obsodbe, ki jo je izreklo sodišče druge države članice, oseba, ki je predmet pravnomočne kazenske sodbe, ni predmet novega kazenskega pregona, ki bi lahko privedel do druge obsodbe za isto kaznivo dejanje. Ta postopek, v katerem pristojno madžarsko sodišče ne presoja ponovno dejanskega stanja ali stopnje kazenske odgovornosti zadevne osebe, je podoben postopku eksekvatur, njegov namen pa je prilagoditi pravne posledice, določene v tuji sodbi, da bi bile v skladu z madžarsko kazensko zakonodajo. Zato se mi načelo *ne bis in idem*, ki je namenjeno temu, da se na območju svobode, varnosti in pravice prepreči, da bi se zoper osebo, proti kateri je bil sodni postopek pravnomočno končan, zaradi izvrševanja njene pravice do prostega gibanja na ozemlju več držav pogodbenic začel pregon zaradi istih dejanj,¹⁷ v okviru obravnavane zadeve ne zdi upoštevno.

58. Kot sem že navedel, je imelo Sodišče že v sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh,¹⁸ priložnost razsoditi, da je treba Okvirni sklep 2009/315 in Sklep 2009/316 razlagati tako, da nasprotujeta izvajanju posebnega madžarskega postopka priznanja. Natančneje, razsodilo je, da mora v skladu z njima osrednji organ države članice državljanstva vpisati obsodbe, ki so jih izrekla sodišča države članice izreka obsodbe, neposredno na podlagi tega, da je osrednji organ zadnjenavedene države članice

¹⁷ Glej v tem smislu sodbo z dne 29. junija 2016, Kossowski (C-486/14, EU:C:2016:483, točka 44 in navedena sodna praksa).

¹⁸ C-25/15, EU:C:2016:423.

informacije o teh obsodbah v obliki oznak posredoval po sistemu ECRIS.¹⁹ V teh okoliščinah ta vpis ne more biti odvisen od predhodne izvedbe postopka za sodno priznanje navedenih obsodb, kakršen je posebni madžarski postopek in *a fortiori* ne od posredovanja obsodbe državi članici državljanstva za tako priznanje.²⁰

59. Sodišče se je v sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov,²¹ izreklo tudi o bolgarskem posebnem postopku priznanja. Tako je razsodilo, da je treba Okvirni sklep 2008/675 razlagati tako, da nasprotuje temu, da je upoštevanje obsodilne odločbe, ki jo je predhodno izreklo sodišče države članice, v drugi državi članici odvisno od izvedbe nacionalnega postopka za predhodno priznanje te odločbe pri pristojnih sodiščih te druge države članice.

60. V navedenih sodbah je Sodišče razsodilo, da so taki nacionalni postopki priznanja tujih sodb v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb na kazenskem področju, določenim v členu 82(1) PDEU, ki nadomešča člen 31 EU, na katerem temeljijo Okvirni sklep 2009/315, Sklep 2009/316 in Okvirni sklep 2008/675.²² To načelo zlasti nasprotuje temu, da bi bile obsodbe, izrečene v drugih državah članicah, predmet revizije na podlagi nacionalnega postopka priznanja.²³

61. Glede na stališče Sodišča v teh dveh sodbah se je legitimno vprašati o razlogih, ki Sodišče privedejo do tega, da se ponovno izreče o skladnosti takih nacionalnih postopkov priznanja tujih sodb s kazenskim pravom Unije, saj bi se to vprašanje lahko štelo za dokončno in povsem razrešeno v navedenih sodbah. Po mojem mnenju so taki razlogi trije.

62. Prvič, zdi se, da se s pojasnili madžarske vlade v pisnih stališčih dvomi o predpostavki, na kateri je Sodišče utemeljilo svoje razlogovanje v sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh,²⁴ in sicer to, da madžarski posebni postopek priznanja pomeni predhodni pogoj, ki je potreben za vpis obsodb, ki jih izrečejo sodišča drugih držav članic proti madžarskim državljanom, v madžarsko kazensko evidenco. Sodišče je na podlagi te predpostavke razložilo Okvirni sklep 2009/315 in Sklep 2009/316, dva predpisa, katerih namen je olajšati hitro kroženje informacij o kazenskih obsodbah med državami članicami in ki torej nasprotujeta nacionalnemu postopku priznanja, katerega predhodna izvedba bi bila pogoj za vpis takih informacij v madžarsko kazensko evidenco.

63. Madžarska vlada namreč v bistvu v svojih pisnih stališčih pojasnjuje, da se v skladu z zakonom št. XLVII iz leta 2009 o kazenski evidenci, registru sodb, ki so jih sodišča držav članic Evropske unije izdala proti madžarskim državljanom, ter o kazenski in policijski biometrični zbirki sodba, izdana v državi članici, če jo je organ te države članice sporočil v ustrezni obliki in z vsebino, primerno za vpis, vpiše brez posebnega postopka v register sodb, ki so jih sodišča držav članic izdala proti madžarskim državljanom, ki ga upravlja organ, zadolžen za vodenje kazenske evidence. V skladu s tem opisom madžarska vlada meni, da je madžarska ureditev v bistvu v skladu z določbami Okvirnega sklepa 2009/315. Iz teh pojasnil izhaja, da se posebni postopek priznanja sodb, ki so jih izdala sodišča drugih držav članic, izvaja neodvisno od tega vpisa v register takih sodb.

64. Ob tem elementi iz predložitvene odločbe bolj potrjujejo predpostavko, da se posebni postopek priznanja izvaja predhodno in za namen vpisa tujih obsodb, izrečenih proti madžarskim državljanom, v madžarsko kazensko evidenco.

19 Sodba z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 48).

20 Sodba z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 49).

21 C-171/16, EU:C:2017:710.

22 Sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 54), in z dne 21. septembra 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710, točka 36).

23 Sodba z dne 21. septembra 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710, točka 36).

24 C-25/15, EU:C:2016:423.

65. V zvezi s tem se sklicujem na člen 48(7) zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah, ki ga navaja predložitveno sodišče in ki določa, da „[m]adžarsko sodišče organu, zadolženemu za vodenje kazenske evidence, sporoči priznanje učinkov tuje sodbe“. Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da morajo biti nova kazniva dejanja, kot izhajajo iz madžarskega prava – se pravi po ponovni opredelitvi v posebnem postopku priznanja – navedena v nacionalni kazenski evidenci.²⁵ Poleg tega je isto sodišče v postopku ugotovilo, da obsodba Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt), izrečena proti D. B. Ladi, ni vpisana v madžarsko kazensko evidenco, vpisana pa je v ECRIS. Na koncu, navedeno sodišče navaja, da je namen določb iz naslova IV, poglavja 1, zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah omogočiti vpis tuje obsodbe v madžarsko kazensko evidenco, če in kadar madžarsko sodišče prizna njene učinke.²⁶ Na podlagi teh elementov sklepam, da se tuja sodba v madžarsko kazensko evidenco vpiše po njenem priznanju v posebnem postopku.

66. Poleg tega lahko pristojno madžarsko sodišče, kot poudarja predložitveno sodišče, v posebnem postopku priznanja ob upoštevanju istega dejanskega stanja na podlagi madžarskega prava razglasi osebo, ki je bila predmet tuje obsodbe, za krivo drugačnih kaznivih dejanj, kot so bila ugotovljena v tujem kazenskem postopku, in ji naloži drugačno kazen ali ukrep, kot je bila določena ali bil določen v navedenem postopku.²⁷ Predložitveno sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da izvajanje posebnega postopka priznanja ustvarja položaj, v katerem so po izvedenem posebnem postopku v madžarski kazenski evidenci v zvezi z obsojeno osebo navedena na Madžarskem priznana kazniva dejanja in kazni, medtem ko so v sistemu ECRIS še naprej navedeni podatki iz tuje sodbe.²⁸

67. Taka razlika med informacijami v sistemu ECRIS in informacijami, navedenimi v madžarski kazenski evidenci, je v nasprotju s sistemom izmenjave in hrambe informacij o kazenskih obsodbah, ki je bil vzpostavljen z Okvirnim sklepom 2009/315 in Sklepom 2009/316.

68. Vprašanje, ali se posebni postopek priznanja obsodb, ki jih izreče sodišče druge države članice, v resnici izvaja zaradi vpisa teh obsodb v madžarsko kazensko evidenco, je vsekakor vprašanje razlage nacionalnega prava, ki ni v pristojnosti Sodišča.²⁹

69. Poleg tega je treba v zvezi s prakso, ki jo, kot kaže, uporablja ministrstvo za pravosodje in v skladu s katero zahteva, da se mu tuja sodba predloži pred vpisom v njej navedene obsodbe v madžarsko kazensko evidenco, opozoriti, da je ta praksa v nasprotju s sistemom, ki ga vzpostavljata Okvirni sklep 2009/315 in Sklep 2009/316. Ta dva namreč vzpostavljata hiter in učinkovit sistem izmenjave informacij o kazenskih obsodbah, izrečenih v različnih državah članicah.³⁰ Te informacije se tako izmenjujejo med osrednjimi organi držav članic prek sistema ECRIS v obliki oznak, ki ustrezajo posameznemu kaznivemu dejanju in sankcijam, ki so predmet prenosa.³¹ Zato se obsodba, ki jo izreče sodišče druge države članice, osrednjemu organu države članice državljanstva posreduje le, če je to nujno zaradi posebnih okoliščin, in tega ni mogoče sistematično zahtevati zaradi vpisa navedene obsodbe v kazensko evidenco te države članice.³² V zvezi s tem poudarjam, da madžarska vlada v okviru obravnavanega postopka ni navedla nobene posebne okoliščine, s katero bi bilo mogoče utemeljiti prenos sodbe Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt) na ministrstvo za pravosodje.

25 Glej predložitveno odločbo (točka 28).

26 Glej predložitveno odločbo (točka 30).

27 Glej predložitveno odločbo (točka 32).

28 Glej predložitveno odločbo (točka 33).

29 Glej v tem smislu sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 39 in navedena sodna praksa).

30 Sodba z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 52).

31 Sodba z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 44).

32 Sodba z dne 9. junija 2016, Balogh (C-25/15, EU:C:2016:423, točka 46).

70. Glede na zgoraj navedene elemente torej predlagam Sodišču, naj potrdi razlogovanje iz točk od 28 do 35 in iz točk od 41 do 55 njegove sodbe z dne 9. junija 2016, Balogh.³³ Sam ostajam pri stališču, ki sem ga oblikoval v točkah od 36 do 67 sklepnih predlogov, predstavljenih v isti zadevi, na katere se sklicujem.³⁴

71. Drugič, predložitveno sodišče in madžarska vlada primerjata posebni postopek priznanja z določbami Okvirnega sklepa 2008/675. V zvezi s tem iz pojasnil, ki so bila predložena Sodišču, izhaja, da to, da pristojna madžarska sodišča izvajajo ta postopek, pomeni predhodno formalnost, potrebno, da se obsodba, ki jo je pred tem izreklo sodišče druge države članice, upošteva v novem kazenskem postopku. Madžarska vlada v zvezi s tem poudarja, da je treba tako obsodbo v posebnem postopku priznanja prilagoditi madžarski kazenski zakonodaji. Brez take predhodne prilagoditve se navedena obsodba ne bi mogla upoštevati v prihodnjih kazenskih postopkih, ki bi morda lahko bili sproženi proti osebi, obsojeni v tujini.

72. Kot sem že navedel, D. B. Lada trenutno ni predmet novega kazenskega postopka na Madžarskem, tako da se lahko upoštevnost Okvirnega sklepa 2008/675, katerega namen je v skladu z njegovim členom 1(1) „opredeliti pogoje, pod katerimi se v kazenskem postopku proti določeni osebi v državi članici upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah“,³⁵ v obravnavanem primeru zdi dvomljiva. Glede tega je položaj drugačen od položaja T. Beshkova, ki je bil predmet novega kazenskega postopka v Bolgariji, v okviru katerega je bilo postavljeno vprašanje o upoštevanju prejšnje obsodbe, ki jo je izreklo avstrijsko sodišče.³⁶

73. Pri tem je jasno, da posebni postopek priznanja ostaja, ne glede na položaj, v katerem se izvede, v nasprotju s sistemom, ki ga vzpostavlja Okvirni sklep 2008/675, ker pomeni predhodno formalnost, ki ni določena v tem okvirnem sklepu in s katero je pogojena njegova uporaba. Drugače povedano, madžarski zakonodajalec je ta postopek zasnoval tako, da je namenjen pripravi upoštevanja tujih obsodb v prihodnjih in morebitnih kazenskih postopkih. Zdi se torej, da je po mnenju madžarskih organov neločljivo povezan z izvajanjem Okvirnega sklepa 2008/675. Zato je koristno, da bi lahko predložitveno sodišče odločilo v sporu o glavni stvari in zlasti da bi se lahko presodilo, ali mora navedeno sodišče izvesti ta nacionalni postopek priznanja ali ne, da Sodišče v bistvu opozori na svojo razsodbo v točkah od 35 do 38 in v točki 40 sodbe z dne 21. septembra 2017, Beshkov,³⁷ in sicer, da je treba Okvirni sklep 2008/675 razlagati tako, da nasprotuje temu, da je upoštevanje obsodilne odločbe, ki jo je predhodno izreklo sodišče države članice, v drugi državi članici odvisno od izvedbe nacionalnega postopka za predhodno priznanje te odločbe pri pristojnih sodiščih te druge države članice. Sam se sklicujem na točke od 27 do 31 sklepnih predlogov, ki sem jih predstavil v navedeni zadevi.³⁸

74. V nasprotju s trditvijo češke in madžarske vlade uvodne izjave 13 Okvirnega sklepa 2008/675 ni mogoče razumeti tako, da lahko država članica obsodbo, ki jo izreče sodišče druge države članice, podvrže nacionalnemu postopku priznanja, preden se lahko upošteva v novem kazenskem postopku.

75. Evropska komisija v svojem poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju držav članic Okvirnega sklepa 2008/675 navaja, da ta prispeva h „krepit[vi] vzajemnega zaupanja v kazenskopravne sisteme in sodne odločbe v evropskem območju pravice, saj spodbuja pravosodno kulturo, ki temelji na načelu upoštevanja prejšnjih obsodb, izrečenih v drugi državi članici“. ³⁹ V ta namen je s členom 3(1) tega okvirnega sklepa ob upoštevanju njegove uvodne izjave 5 državam članicam naloženo, da morajo

33 C-25/15, EU:C:2016:423.

34 C-25/15, EU:C:2016:29.

35 Moj poudarek.

36 Glej sodbo z dne 21. septembra 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710).

37 C-171/16, EU:C:2017:710.

38 C-171/16, EU:C:2017:386.

39 COM(2014) 312 final, str. 12.

poskrbeti, da se v primeru novega kazenskega postopka, sproženega v državi članici proti osebi, prejšnje obsodbe, izrečene v drugi državi članici proti isti osebi zaradi drugačnega dejanskega stanja, v zvezi s katerimi so bile v skladu z veljavnimi instrumenti o vzajemni pravni pomoči ali izmenjavi informacij iz kazenske evidence pridobljene informacije, prvič, upoštevajo toliko, kolikor se v skladu z nacionalnim pravom upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe, in drugič, da se jim priznajo enakovredni učinki, kot se v skladu s tem pravom priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam.

76. Za Okvirni sklep 2008/675 torej velja načelo enakovrednosti.⁴⁰ V skladu s tem načelom nacionalno sodišče, ki presoja v novem kazenskem postopku, ni dolžno upoštevati prejšnjih izrečenih obsodb sodišč druge države članice, razen kadar to lahko stori v povsem notranjem položaju.

77. Ta zahteva je jasno povezana z uresničevanjem območja svobode, varnosti in pravice in s tem z vzajemnim priznavanjem, ki ne zahteva le upoštevanja tuje odločbe, temveč tudi njeno spoštovanje.

78. Zato mora sodišče pri poznejšem odločanju upoštevati to prejšnjo tujo odločbo in je nikakor ne sme spremeniti. Člen 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675 potrjuje to načelo. Nacionalno sodišče, ki presoja zadnje, mora tej odločitvi enostavno dodati posledice, ki bi bile v skladu z nacionalnim pravom priznane prejšnji nacionalni sodbi.

79. Kot je Sodišče navedlo v svoji sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov,⁴¹ je s členom 3(3) in uvodno izjavo 13 navedenega okvirnega sklepa revidiranje obsodilnih odločb, ki so bile predhodno izdane v drugih državah članicah, izrecno prepovedano, torej je treba te odločbe upoštevati take, kot so bile izrečene.⁴²

80. Zato v nasprotju s tem, kar trdita češka in madžarska vlada, čeprav je v uvodni izjavi 13 navedeno, da ta okvirni sklep spoštuje različne notranje rešitve in postopke, potrebne za upoštevanje prejšnjih obsodilnih odločb, izrečenih v drugi državi članici, in državi članici ne preprečuje, da bi izdala odločbo, s katero po potrebi tem prejšnjim obsodilnim odločbam prizna enakovredne pravne učinke, pa sprejetje take odločbe nikakor ne sme zahtevati izvedbe nacionalnega postopka za predhodno priznanje, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.⁴³

81. Skratka, v uvodni izjavi 13 Okvirnega sklepa 2008/675 je sicer navedeno, da lahko država članica po potrebi izda odločbo, ki omogoča priznanje enakovrednih pravnih učinkov prejšnji obsodbi, vendar je to tako, samo če ta odločba upošteva pravilo, navedeno v členu 3(3) navedenega okvirnega sklepa, in sicer, da ne sme pomeniti revizije te obsodbe.

82. Glede tega obstaja velika razlika med sprejetjem odločbe, s katero se revidira prejšnja tuja sodba in ki lahko zato privede do ponovne opredelitve kaznivega dejanja in spremembe kazni, izrečene v navedeni sodbi, ter sprejetjem odločbe, ki opredeljuje konkretna podrobna pravila glede upoštevanja tuje sodbe v novem kazenskem postopku ali navaja razloge, iz katerih tako upoštevanje v konkretnem primeru ni mogoče.

83. Prva možnost je v neposrednem nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja, medtem ko je druga del konkretnega izvajanja tega načela.

84. Edini namen navedb v uvodni izjavi 13 Okvirnega sklepa 2008/675 je po mojem mnenju ta, da se državam članicam omogoči diskrecijska pravica, da določijo konkretna podrobna pravila, v skladu s katerimi njihova sodišča upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene v drugi državi članici. Navesti je namreč treba, da Okvirni sklep 2008/675 ne usklajuje pravnih učinkov, ki jih je treba pripisati prejšnjim

⁴⁰ Glej uvodni izjavi 5 in 7 navedenega okvirnega sklepa.

⁴¹ C-171/16, EU:C:2017:710.

⁴² Glej sodbo z dne 21. septembra 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710, točka 37).

⁴³ Glej po analogiji sodbo z dne 21. septembra 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710, točka 38).

obsodbam.⁴⁴ Uporaba načela vzajemnega priznavanja privede do tega, da se obsodbam, izrečenim v drugi državi članici, prizna ista vrednost in da se jim pripišejo enaki učinki kot prejšnji nacionalni obsodbi. Drugače povedano, navedeni okvirni sklep določa „načelo izenačitve“ odločbe, ki jo je izdala druga država članica, z nacionalno obsodbo.⁴⁵ Nasprotno navedeni okvirni sklep prepušča nacionalnim zakonodajam skrb za to, da določijo posledice tega načela, kar pomeni, da nikakor ne usklajuje posledic, ki jih imajo prejšnje obsodbe v posamezni državi članici in ki ostajajo urejene izključno v nacionalnem pravu.⁴⁶ Ker ni uskladitve, države članice torej v svojih nacionalnih zakonodajah določajo različne pravne učinke, ki se lahko poleg tega uporabljajo v skladu z različnimi podrobnimi pravili in v različnih fazah njihovih kazenskih postopkov.

85. Komisija je v zvezi s tem v obrazložitvenem memorandumu predloga okvirnega sklepa navedla, da se učinki prejšnjih obsodb zelo razlikujejo glede na nacionalne sisteme. V nekaterih državah članicah je obstoj predhodne obsodbe element golega dejstva, prepuščen oceni pristojnih organov, ki ga upoštevajo pri sprejemu odločitve. V drugih državah članicah obstaja zakonska ureditev povratništva v širšem smislu, ki za morebitne prejšnje obsodbe določi nekatere pravne učinke, o katerih pristojni organi ne presojuje. Komisija navaja, da morajo države članice v primeru regulativnega okvira za povratništvo podrobno opredeliti pogoje, pod katerimi priznajo enakovredne učinke za obsodbe, izrečene v drugi državi članici. Nacionalni mehanizmi zakonske ureditve povratništva so pogosto zelo neposredno povezani s strukturo kaznivih dejanj in kazni, ki obstaja na nacionalni ravni, zlasti pri vseh primerih, v katerih obstaja ureditev posebej za povratništvo.⁴⁷

86. Glede na ta pojasnila uvodne izjave 13 Okvirnega sklepa 2008/675 torej ni mogoče razlagati tako, da dovoljuje izvajanje nacionalnega postopka priznanja sodb v kazenskih zadevah, ki so bile izrečene v drugih državah članicah, kot je tisti iz postopka v glavni stvari. Taka široka razlaga bi bila v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja teh sodb. Zelo omejujoči pogoji iz uvodne izjave 13 navedenega okvirnega sklepa poleg tega dokazujejo, da se lahko možnost, da države članice izdajo odločbo, ki omogoča pripis enakovrednih pravnih učinkov prejšnji tuji obsodbi, pri čemer velja prepoved revizije te obsodbe, uporabi samo izjemoma za vsak primer posebej v tako očitnih primerih, da je mogoče zagotoviti rešitev v kratkem času, ki ga določa ista uvodna izjava.

87. Iz zgornjih navedb sklepam, da sistem, vzpostavljen z Okvirnim sklepom 2008/675, nasprotuje temu, da bi država članica obsodbe, ki so jih izrekla sodišča drugih držav članic, podvrgla nacionalnemu postopku priznanja, v okviru katerega so te obsodbe predmet revizije, ki lahko privede do njihove spremembe zaradi njihove prilagoditve kazenski zakonodaji te države članice. V zvezi s tem opozarjam, da lahko posebni postopek priznanja, ki ga določa madžarsko pravo, privede do ponovne opredelitve kaznivega dejanja, ki je bilo predmet pravnomočne odločbe sodišča druge države članice, in do prilagoditve izrečene kazni madžarski kazenski zakonodaji.

88. Madžarska vlada je Sodišču pojasnila, da je bilo po sodbi z dne 9. junija 2016, Balogh,⁴⁸ odločeno, da se posebni postopek priznanja tujih sodb ne bo več sistematično izvajal.⁴⁹ Kljub temu je treba poudariti, da sistematična narava izvajanja tega postopka sicer pomeni nekakšno otežujočo okoliščino, vendar sama po sebi ni utemeljitev za ugotovitev nezdržljivosti navedenega postopka z Okvirnim sklepom 2008/675. Ta nezdržljivost namreč izhaja iz dejstva, da ta postopek, tudi če se izvaja samo v zvezi z novim kazenskim postopkom, dejansko sproženim proti osebi, ki je bila predmet prejšnje

44 Glej uvodno izjavo 5 Okvirnega sklepa 2008/675.

45 Glej predlog okvirnega sklepa Sveta o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku (COM(2005) 91 final, obrazložitveni memorandum, str. 3; v nadaljevanju: predlog okvirnega sklepa).

46 Glej predlog okvirnega sklepa (obrazložitveni memorandum, str. 5).

47 Glej predlog okvirnega sklepa (str. 5 in 6).

48 C-25/15, EU:C:2016:423.

49 Madžarska vlada je na obravnavi navedla, da bo ta sprememba formalizirana v okviru novega zakona, ki bo začel veljati 1. januarja 2018.

obsodbe, ki jo je izreklo sodišče druge države članice, in se ne izvaja več sistematično, neodvisno od novega kazenskega postopka, po eni strani pomeni predhodno formalnost, s katero je pogojeno upoštevanje take prejšnje obsodbe, po drugi strani pa vključuje revizijo te obsodbe, ki lahko privede do njene spremembe zaradi njene prilagoditve madžarski kazenski zakonodaji.

89. Navesti je treba, da sistem, vzpostavljen z Okvirnim sklepom 2008/675, glede tega vsebuje temeljno razliko v primerjavi s tistim, ki ga vzpostavlja Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji.⁵⁰ Medtem ko prvi ne dovoljuje nobene prilagoditve tujih obsodb zaradi njihovega upoštevanja v novem kazenskem postopku, drugi v členu 8 določa stroge pogoje za to, da lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi kazensko sankcijo, ki je bila izrečena v državi izdajateljici; ti pogoji so tudi edina izjema od načelne obveznosti, da ta organ prizna sodbo, ki mu je bila posredovana, in da izvrši kazensko sankcijo v dolžini in obliki, ki ustreza dolžini in obliki sankcije, določenima v sodbi, ki jo je izdala država izdajateljica.⁵¹ Vendar se v okviru obravnavane zadeve madžarska vlada nikakor ne more sklicevati na tako možnost prilagoditve tuje obsodbe, saj ni sporno, da se obravnavana zadeva ne nanaša na izvajanje posebnega postopka priznanja zaradi izvršitve obsodbe, ki jo je proti D. B. Ladi izreklo Landesgericht Wiener Neustadt (deželno sodišče Wiener Neustadt), na Madžarskem.

90. Na koncu poudarjam, da se mi zdi obstoj takega postopka, kot ga izvajajo madžarski organi pred vpisom tuje kazenske sodne odločbe v nacionalno kazensko evidenco, naj bo to sistematično ali ne, brez kakršne koli koristi v okviru sistema, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom 2009/315 in Sklepom 2009/316, ter s tem v nasprotju z njima. Ta predpisa predvsem organizirata skupne informacije v kazenskih evidencah držav članic. Težava se sama po sebi poenostavi, če se razmisli o temeljni koristi kazenske evidence.

91. Kazenska evidenca sodnim organom omogoča, da izvedo, ali je bil nek posameznik obsojen, kakšni so bili njegova kazen in storjena kazniva dejanja, kar – odvisno od primera – omogoča določitev ali izključitev morebitnega povratništva in preverjanje, ali je bila izrečena kazen izvršena.

92. Vpis v kazensko evidenco sam po sebi ne pomeni ne upoštevanja ne izvršitve obsodbe. Ob vpogledu v kazensko evidenco v okviru poznejšega pregona sodni organ ugotavlja, ali v njej obstaja obsodba, ki jo mora upoštevati ali izvršiti. Samo v tem primeru in odvisno od primera se bo zadevno sodišče v okviru novega kazenskega postopka vprašalo o uporabi Okvirnega sklepa 2008/675 v zvezi z upoštevanjem obsodbe ali Okvirnega sklepa 2008/909 v zvezi z njeno izvršitvijo.

93. Tretjič, predložitveno sodišče poziva Sodišče, naj razloži primarno pravo Unije, in sicer člen 82(1) PDEU, ki določa načelo vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb na kazenskem področju, pri čemer poudarja, da bi lahko nacionalna sodišča torej opustila uporabo madžarskih predpisov, ki so v nasprotju s tem pravom, česar ne bi mogla storiti, če bi se Sodišče omejilo na razlago okvirnih sklepov in poudarjanje, da so navedeni nacionalni predpisi v nasprotju z njima.⁵² Tako se pojavlja vprašanje, ali se je mogoče pred nacionalnimi sodišči sklicevati na okvirne sklepe, da bi se s tem izključila uporaba nacionalnih predpisov, ki so v nasprotju z njimi.

94. Zdi se mi jasno, da madžarski posebni postopek očitno krši načelo vzajemnega priznavanja, ki ga določa člen 82(1) PDEU. Kot pravilno poudarja Komisija, ta postopek namreč ovira samodejno priznavanje sodb, izdanih v drugih državah članicah, saj namesto priznanja teh sodb določa njihovo nadomestitev z nacionalno odločbo, ki je v madžarskem pravnem redu edina, ki ima pravne učinke. Besedilo člena 47(3) zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah je glede tega zelo jasno, saj določa, da se, če, „madžarsko sodišče prizna učinke tuje sodb, [...] šteje, da je madžarsko

50 UL 2008, L 327, str. 27.

51 Glej sodbo z dne 8. novembra 2016, Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835, točka 36).

52 Glej odgovor predložitvenega sodišča na zahtevo Sodišča po informacijah, točki 1 in 5. Glej tudi točko 47 teh sklepnih predlogov.

sodišče o dejanjih razsodilo s pravnomočno sodbo“. Dodati je treba, da lahko odločba, ki jo pristojno madžarsko sodišče izda v skladu s posebnim postopkom priznanja, vsebuje – odvisno od primera – prilagoditev tuje sodbe, da bi postala združljiva z madžarskim pravom. To dokazuje člen 48(2) do (6) zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah.

95. Sodišče bi se torej lahko odločilo, da se v svojem odgovoru predložitvenemu sodišču osredotoči na člen 82(1) PDEU. Navedeni člen namreč določa načelo vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb na kazenskem področju in nadomešča člen 31 EU, na katerem temeljijo Okvirni sklep 2009/315, Sklep 2009/316 in Okvirni sklep 2008/675.

96. Vendar to ni pot, po kateri je šlo Sodišče v svojih sodbah z dne 9. junija 2016, Balogh,⁵³ in z dne 21. septembra 2017, Beshkov,⁵⁴ če navedem samo tiste, v katerih je ob omembi načela vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb na kazenskem področju v besedilu svojih sodb razložilo predpise sekundarnega prava Unije, s katerimi se izvaja to načelo.

97. Po tej poti je po mojem mnenju treba iti, saj ravno ti predpisi sekundarnega prava Unije določajo pogoje in omejitve, ob katerih je treba uporabljati načelo vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb na kazenskem področju, ob upoštevanju posebnosti različnih delov kazenskega postopka, in pri katerih je zato lahko potrebno pojasnilo Sodišča.

98. Vendar mora Sodišče opredeliti tudi posledice, ki jih morajo nacionalna sodišča sprejeti ob ugotovitvi nezdržljivosti med nacionalno ureditvijo in okvirnim sklepom, ter zlasti jasno povedati, da so ta sodišča, kadar take nacionalne ureditve ni mogoče razložiti v skladu s takim predpisom sekundarnega prava Unije, v skladu z načelom primarnosti prava Unije obvezana, da opustijo uporabo take nacionalne ureditve, ki je v nasprotju z njim.

99. To vprašanje sem obravnaval v sklepnih predlogih, ki sem jih predstavil v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 29. junija 2017, Popławski.⁵⁵ Po tej sodbi je rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) ponovno postavilo vprašanja Sodišču, zlasti glede navedenega vprašanja, v tekoči zadevi Popławski (C-573/17). Sodišče ima torej več priložnosti, da navede, ali mora nacionalno sodišče, če meni, da razlaga nacionalnega prava, ki bi bila v skladu z okvirnim sklepom, ni mogoča, opustiti uporabo tega prava.

100. V zvezi s tem je treba opozoriti, da ugotovitev, da okvirni sklep ne more imeti neposrednega učinka, ne sme prikriti dejstva, da je v skladu s členom 34(2)(b) EU⁵⁶ okvirni sklep za države članice zavezujoč glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepušča izbiro oblike in metod.⁵⁷ Poleg tega morajo države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča sprejeti vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, za zagotovitev izpolnjevanja svojih obveznosti, ki izhajajo iz okvirnega sklepa.⁵⁸

53 C-25/15, EU:C:2016:423.

54 C-171/16, EU:C:2017:710.

55 C-579/15, EU:C:2017:503. Sklepnih predlogi z dne 15. februarja 2017 v zadevi Popławski (C-579/15, EU:C:2017:116).

56 V različici, ki izhaja iz Amsterdamske pogodbe.

57 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 28 in navedena sodna praksa).

58 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 30 in navedena sodna praksa).

101. Natančneje, iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da imajo nacionalni organi, vključno z nacionalnimi sodišči, zaradi zavezujoče narave okvirnih sklepov obveznost skladne razlage nacionalnega prava. Pri uporabi nacionalnega prava morajo torej ta sodišča, ko to pravo razlagajo, to kar najbolj razlagati glede na besedilo in namen okvirnega sklepa, zato da bi dosegla v njem določen namen. Ta obveznost skladne razlage nacionalnega prava je dejansko neločljivo povezana s sistemom PDEU, ker nacionalnim sodiščem omogoča, da v okviru svoje pristojnosti zagotovijo polni učinek prava Unije, kadar odločajo v sporih, ki so jim predloženi.⁵⁹

102. Za načelo skladne razlage nacionalnega prava res veljajo nekatere omejitve. Tako je obveznost nacionalnega sodnika, da se pri razlagi in uporabiupoštevni pravil nacionalnega prava sklicuje na vsebino okvirnega sklepa, omejena s splošnimi pravnimi načeli, zlasti z načeloma pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti. Navedeni načeli nasprotujeta predvsem temu, da bi lahko navedena obveznost na temelju posameznega okvirnega sklepa in neodvisno od zakona, sprejetega za njegovo izvajanje, določila oziroma povečala kazensko odgovornost tistih, ki kršijo njegove določbe.⁶⁰ Poleg tega se načelo skladne razlage ne more uporabiti kot temelj za razlago nacionalnega prava *contra legem*.⁶¹

103. Kljub temu načelo skladne razlage zahteva, naj nacionalna sodišča ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi načinov razlage, ki jih nacionalno pravo priznava, naredijo vse v svoji pristojnosti, da bi zagotovila polni učinek zadevnega okvirnega sklepa in dosegla rešitev v skladu z njegovim ciljem.⁶² V tem kontekstu je Sodišče že presodilo, da obveznost skladne razlage nacionalna sodišča zavezuje, da po potrebi spremenijo ustaljeno sodno prakso, če ta temelji na razlagi nacionalnega prava, ki ni združljiva s cilji okvirnega sklepa.⁶³ Sodišče je tako presodilo, da je nacionalno sodišče, če meni, da določbe nacionalnega prava ne more razlagati v skladu z okvirnim sklepom, ker je vezano na razlago, ki jo je glede te nacionalne določbe podalo nacionalno vrhovno sodišče v odločbi o razlagi, dolžno samo zagotoviti polni učinek okvirnega sklepa, tako da po potrebi na podlagi lastne pristojnosti ne uporabi razlage, ki jo je podalo nacionalno vrhovno sodišče, če ta razlaga ni v skladu s pravom Unije.⁶⁴

104. Po teh pojasnilih glede obveznosti skladne razlage, ki jo imajo nacionalna sodišča, je treba opozoriti, da je na zadnji stopnji predložitveno sodišče pristojno, da presodi, ali je nacionalno pravo in zlasti člene od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah mogoče razlagati tako, da so v skladu z okvirnima sklepoma 2009/315 in 2008/675.

105. Ker ni gotovo, da lahko predložitveno sodišče nacionalno pravo razlaga v skladu s pravom Unije, se mi zdi potrebno – če taka skladna razlaga ne bi bila mogoča – določiti, katere konkretne posledice bi morale nacionalno sodišče izpeljati iz neskladnosti členov od 46 do 48 zakona o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah z okvirnima sklepoma 2009/315 in 2008/675.

106. Če zadevnih nacionalnih določb ni mogoče razlagati skladno, jih načeloma nacionalno sodišče ne sme uporabiti, zato da lahko v celoti uporabi pravo Unije.

59 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 31 in navedena sodna praksa).

60 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 32 in navedena sodna praksa).

61 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 33 in navedena sodna praksa).

62 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 34 in navedena sodna praksa).

63 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 35 in navedena sodna praksa).

64 Glej sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 36 in navedena sodna praksa).

107. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Sodišče že moralo odločiti o pravnem obsegu instrumentov, sprejetih v okviru naslova VI Pogodbe EU, ki se nanaša na policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, vendar je vseeno v sodbi z dne 16. junija 2005, Pupino,⁶⁵ s tem, da je priznalo, da je na tej ravni okvirni sklep mogoče primerjati z direktivo, samo razširilo načelo skladne razlage na te instrumente.

108. Nasprotno pa Sodišče še ni odločalo o tem, ali neskladnost nacionalnega pravila z okvirnim sklepom za nacionalno sodišče pomeni, da mora izločiti to nacionalno pravilo, kadar ga ni mogoče razlagati skladno.

109. Kot sem trdil v svojem stališču z dne 28. aprila 2008 v zadevi Kozłowski,⁶⁶ je razloge, iz katerih je Sodišče v sodbi z dne 15. julija 1964, Costa,⁶⁷ odločilo, da države članice, potem ko so prostovoljno privolile v prenos svojih pristojnosti na Skupnost, z nobenim besedilom iz svojega notranjega pravnega reda ne morejo nasprotovati zavezujočemu aktu Skupnosti, mogoče prenesti na okvirni sklep. Po mojem mnenju mora imeti okvirni sklep tako kot vsak zavezujoč akt prava Unije prednost pred kakršno koli določbo notranjega prava, tudi določbo ustavne narave ali določbo, ki pripada temeljnemu zakonu. Načelo primarnosti prava Unije tako nacionalnemu sodišču nalaga, da zagotovi polni učinek prava Unije, „pri čemer po potrebi na podlagi svoje pristojnosti odloči, da ne bo uporabilo nobene neskladne določbe nacionalne zakonodaje“.⁶⁸

110. Več preudarkov govori v prid priznavanju načela primarnosti za okvirne sklepe, sprejete v okviru tretjega stebra.⁶⁹

111. Prvi preudarek je jezikovne narave. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je razen pridržka, povezanega z neobstojem neposrednega učinka okvirnih sklepov, zakonodajalec Unije ureditev okvirnih sklepov kopiral po ureditvi direktiv, ko je določil, da so ti sklepi „za vsako državo članico zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod“.⁷⁰ Ker je nesporna posebnost okvirnih sklepov omejena na to, da nimajo neposrednega učinka,⁷¹ ni nobenega razloga, da se glede preostalega izključi primarnost teh instrumentov z obrazložitvijo, da spadajo na področje medvladnega sodelovanja.

112. Drugi preudarek je povezan s tem, da Sodišče priznava obveznost nacionalnega sodišča, da uporabi tehniko skladne razlage za zagotovitev polne učinkovitosti okvirnih sklepov in najde rešitev, ki je v skladu z njihovim ciljem.

113. Resda se je Sodišče, da bi upravičilo uporabo načela skladne razlage, oprlo ne na načelo primarnosti, temveč na načelo lojalnega sodelovanja. Tako je navedlo, da mora biti zadnjenavedeno načelo, ki pomeni predvsem to, da države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne in posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije, enako obvezno v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki sicer v celoti temelji na sodelovanju

65 C-105/03, EU:C:2005:386.

66 C-66/08, EU:C:2008:253.

67 6/64, EU:C:1964:66.

68 Glej sodbo z dne 5. julija 2016, Ognjanov (C-614/14, EU:C:2016:514, točka 34).

69 Glej v tem smislu Lenaerts, K. in Corthaut, T., „Of birds and hedges: the role of primacy in invoking norms of EU law“, *European Law Review*, Sweet and Maxwell, London, 2006, str. od 287 do 315. Glej v nasprotnem smislu Peers, S., „Salvation outside the church: judicial protection in the third pillar after the Pupino and Segi judgments“, *Common Market Law Review*, št. 44, Issue 4, Wolters Kluwer Law and Business, Alphen aan den Rijn, 2007, str. od 883 do 929, zlasti str. 920, ki meni, da bi bili zanemarjeni nameni avtorjev pogodb, če bi načeli primarnosti in neposrednega učinka uporabili za tretji stebel. Navedeni avtor kljub temu priznava, da bi bilo s priznanjem načela primarnosti prava Unije v okviru tretjega stebra podprto načelo učinkovitosti in da s tem besedilo Pogodb ne bi bilo izrecno kršeno (str. 917).

70 Člen 34(2)(b) EU v različici, ki izhaja iz Amsterdamske pogodbe.

71 Prechal, S. in Marguery, T. sta v delu „La mise en œuvre des décisions-cadres une leçon pour les futures directives pénales?“, *L'exécution du droit de l'Union, entre mécanismes communautaires et droits nationaux*, Bruylant, Bruselj, 2009, str. od 225 do 251, zlasti str. 250, odsotnost neposrednega učinka okvirnih sklepov označila za „majhno posebnost“.

med državami članicami in institucijami.⁷² Ta logika razlogovanja je bila predstavljena že v sodbi z dne 10. aprila 1984, *Von Colson in Kamann*,⁷³ ker je Sodišče v njej obveznost skladne razlage izpeljalo predvsem iz dolžnosti držav članic, da sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne in posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije, pri čemer je pojasnilo, da to pravo velja za vse nacionalne organe, vključno s pravosodnimi organi v okviru njihovih pristojnosti.⁷⁴

114. To ne spremeni dejstva, da zahteva po skladni razlagi, ki je po mnenju Sodišča v skladu z ustaljeno sodno prakso „neločljivo povezana s sistemom Pogodbe DEU, ker nacionalnim sodiščem omogoča, da v okviru svojih pristojnosti zagotovijo polni učinek prava Unije, kadar odločajo v sporih, ki so jim predloženi“,⁷⁵ izhaja iz zahteve po učinkovitosti prava Unije in nujnosti zagotoviti primarnost tega prava pred nacionalnim pravom držav članic.⁷⁶ Poleg tega priznavanje načela skladne razlage prek načela lojalnega sodelovanja nujno zahteva, da se, čeprav implicitno, prizna primarnost prava Unije. Kako bi lahko namreč obveznost lojalnega sodelovanja, ki izhaja iz prava Unije, upravičila, da mora nacionalno sodišče spremeniti pomen svojega nacionalnega prava, tako da bo ta v skladu s pravom Unije, če se za to obveznost ne bi štel, da prevlada nad obveznostjo, da nacionalno sodišče odloči o sporu v skladu s pravili svojega nacionalnega prava?

115. Tretji preudarek je povezan z razvojem pravnega okvira, ki izhaja iz konca prehodnega obdobja, določenega v Protokolu (št. 36) o prehodni ureditvi, priloženem Pogodbama. V skladu s členom 10(3) tega protokola je prehodni ukrep iz odstavka 1 prenehal učinkovati pet let po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, to je 30. novembra 2014. Dokončna vključitev tretjega stebra v področje iz tretjega dela Pogodbe DEU, naslov Vki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice, zahteva „razlago v skladu s pravom Skupnosti“. ⁷⁷ V zvezi s tem je treba zlasti navesti, da medtem ko je pristojnost Sodišča v skladu s prejšnjim členom 35 EU odražala medvladno naravo sodelovanja v okviru tretjega stebra, ima Sodišče od tega datuma samodejno in obvezno pristojnost za predhodno odločanje, ker ni več odvisno od izjave, v skladu s katero je vsaka država članica priznala to pristojnost in navedla nacionalna sodišča, ki so spor lahko predložila Sodišču. V zvezi s tem je zanimiva ugotovitev, da se je Sodišče v sodbi z dne 16. junija 2005, *Pupino*,⁷⁸ oprlo na „pomen pristojnosti za predhodno odločanje Sodišča na podlagi člena 35 EU“, da je utemeljilo, da se posameznikom prizna pravica do sklicevanja na okvirne sklepe, zato da bi pred sodišči držav članic dosegli skladno razlago nacionalnega prava.⁷⁹ Priznavanje enake pristojnosti, kot jo je Sodišče imelo v okviru prvega stebra, dokazuje močan proces konvergence med tema stebroma, ki upravičuje, da učinki okvirnih sklepov posnemajo učinke direktiv, razen, seveda, kar zadeva neposredni učinek, ki je izrecno izključen.

116. Iz zgornjih preudarkov sklepam, da ima okvirni sklep na podlagi načela primarnosti prednost pred vsako določbo nacionalnega prava, ki bi bila v nasprotju z njim.

72 Glej sodbo z dne 16. junija 2005, *Pupino* (C-105/03, EU:C:2005:386, točka 42).

73 14/83, EU:C:1984:153.

74 Glej sodbo z dne 10. aprila 1984, *von Colson in Kamann* (14/83, EU:C:1984:153, točka 26).

75 Glej nazadnje sodbo z dne 28. januarja 2016, *BP Europa* (C-64/15, EU:C:2016:62, točka 41 in navedena sodna praksa).

76 Glej v tem smislu Simon, D., „La panacée de l'interprétation conforme: injection homéopathique ou thérapie palliative?“, *De Rome à Lisbonne: les juridictions de l'Union européenne à la croisée des chemins, Mélanges en l'honneur de Paolo Mengozzi*, Bruylant, Bruxelles, 2013, str. od 279 do 298. Ta avtor meni, da „povzdigovanje skladne razlage na položaj temeljnega načela sistema Pogodbe“ izhaja neposredno [...] iz primarnosti [prava Unije] pred nacionalnim pravom držav članic“ (str. 282). Dodaja, da „povezava s primarnostjo prava Unije na splošno, in ne le posebej z izvajanjem direktiv dokazana z obveznostjo zagotoviti ‚evrozdržljivo‘ razlago ne le akta o prenosu, temveč celotnega nacionalnega prava ne glede na to, ali je bilo sprejeto pred direktivo ali po njej“ (str. 283).

77 Prechal, S. in Marguery, T., „La mise en œuvre des décisions-cadres une leçon pour les futures directives pénales?“, *L'exécution du droit de l'Union, entre mécanismes communautaires et droits nationaux*, Bruylant, Bruselj, 2009, str. 225–251, zlasti str. 232.

78 C-105/03, EU:C:2005:386.

79 Sodba z dne 16. junija 2005, *Pupino* (C-105/03, EU:C:2005:386, točki 37 in 38).

117. Zdi se mi prav tako pomembno opozoriti na tisto, kar je Sodišče zelo poudarilo v svoji sodbi z dne 26. februarja 2013, Melloni,⁸⁰ ki se je nanašala na razlago Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami,⁸¹ in sicer, da „[v] skladu z ustaljeno sodno prakso namreč na podlagi načela primarnosti prava Unije, ki je bistvena lastnost pravnega reda Unije [...], to, da se država članica sklicuje na določbe nacionalnega prava, čeprav so ustavnopravne, ne sme posegati v učinkovitost prava Unije na ozemlju te države“.⁸²

118. V skladu z logiko ločitve učinka „nadomestitve“ in „možnosti uveljavljanja izključitve“⁸³ menim, da neobstoj neposrednega učinka okvirnega sklepa ne pomeni, da nacionalno sodišče ne bi imelo obveznosti, da ne uporabi določb nacionalnega prava, ki niso združljive s pravom Unije. Ta obveznost namreč izhaja neposredno iz prevlade prava Unije nad nacionalnimi določbami, ki ovirajo njegovo polno učinkovitost.

119. Zgoraj navedeno po mojem mnenju velja *a fortiori* za sklepe, sprejete v skladu s členom 34(2)(c) EU, kot je Sklep 2009/316.

120. Zato menim, da mora nacionalno sodišče ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi metod razlage, ki jih to pravo priznava, nacionalne določbe v postopku v glavni stvari kar najbolj razlagati glede na besedilo in namen Okvirnega sklepa 2009/315, Sklepa 2009/316 in Okvirnega sklepa 2008/675. Če taka razlaga ne bi bila mogoča, predložitveno sodišče teh nacionalnih določb, ki so v nasprotju s pravom Unije, ne sme uporabiti.

IV. Predlog

121. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je postavilo Törvényesék (sodišče v Szombathelyju, Madžarska), odgovori:

1. Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami ter Sklep Sveta 2009/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315 je treba razlagati tako, da nasprotujeta izvajanju nacionalnih predpisov, s katerimi je uveden nacionalni postopek, v katerem sodišče države članice prizna pravnomočno sodno odločbo sodišča druge države članice, s katero je neka oseba obsojena zaradi storitve kaznivega dejanja.
2. V skladu z navedenim okvirnim sklepom in navedenim sklepom mora osrednji organ države članice državljanstva vpisati obsodbe, ki so jih izrekla sodišča države članice izreka obsodbe, neposredno na podlagi tega, da je osrednji organ zadnjenavedene države članice informacije o teh obsodbah v obliki oznak posredoval po sistemu ECRIS. V teh okoliščinah ta vpis ne more biti odvisen od predhodne izvedbe postopka za sodno priznanje navedenih obsodb, kakršen je poseben madžarski postopek in *a fortiori* ne od posredovanja obsodbe državi članici državljanstva za tako priznanje.

⁸⁰ C-399/11, EU:C:2013:107.

⁸¹ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34.

⁸² Glej točko 59 navedene sodbe in navedeno sodno prakso.

⁸³ V zvezi s tem razlikovanjem glej zlasti Simon, D., „L’invocabilité des directives dans les litiges horizontaux: confirmation ou infléchissement?“, *Revue Europe*, št. 3, LexisNexis, Pariz, 2010. Glej tudi Dougan, M., „When worlds collide! Competing visions of the relationship between direct effect and supremacy“, *Common Market Law Review*, št. 44, Issue 4, Wolters Kluwer Law and Business, Alphen aan den Rijn, 2007, str. od 931 do 963.

3. Okvirni sklep Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da je upoštevanje obsodilne odločbe, ki jo je predhodno izreklo sodišče države članice, v drugi državi članici odvisno od izvedbe nacionalnega postopka za predhodno priznanje te odločbe pri pristojnih sodiščih te druge države članice.
4. Nacionalno sodišče mora ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi metod razlage, ki jih to pravo priznava, nacionalne določbe v postopku v glavni stvari kar najbolj razlagati glede na besedilo in namen Okvirnega sklepa 2009/315, Sklepa 2009/316 in Okvirnega sklepa 2008/675. Če taka razlaga ne bi bila mogoča, predložitveno sodišče teh nacionalnih določb, ki so v nasprotju s pravom Unije, ne sme uporabiti.